

[Kurt Hansen.]

og rimeligt at diskutere sådan et sted som dette, selv om det ikke er blevet ændret herinde, ikke mig bekendt i hvert tilfælde, siden ferielovens vedtagelse i 1938.

Man kan sige, at der er en mangel ved dette forslag, det er måske teknik, det ved jeg ikke; jeg ved ikke, hvor uenige vi kan blive om det, DKP og VS indbyrdes, men jeg synes ikke, at dette lovforslag i tilstrækkelig grad forsøger at gøre op med det princip, som bygger på en 6 dages arbejdsuge. Jeg mener, at det er væsentligt at få slået fast, at vi har en 5 dages arbejdsuge, at lørdagen er fridag. Derfor må princippet, som hidtil har været gældende, ændres.

Det er klart, når vi diskuterer et sådant forslag som dette, at mange af synspunkterne vil gå på den betrængte økonomiske situation, betalingsbalancen osv. Stort set vil argumentationen fra højre side i salen og fra socialdemokratiet gå på, at arbejdsgiverne ikke har råd til at betale så meget, som man nu kræver fra venstrepartierne side. Jeg er af stik modsat opfattelse. Netop med den økonomiske situation, som befolkningen, og som lønarbejderne i særdeleshed står i i dag, mener jeg, det er væsentligt at fremføre sådanne forslag som dette. Jeg mener, det er væsentligt at tage det op i parlamentet, og jeg mener, det er endnu mere væsentligt at fremstikke konkrete handlingsretningslinjer for, hvordan man kan begynde at gøre noget ved det ude på arbejdspladsen.

Arbejdsministeren var inde på, at der meget snart ville komme en betænkning fra det udvalg, som nu igennem en lang periode havde arbejdet med arbejdsledelseslovgivningen. Det imødeser jeg da også med spænding. Ikke fordi jeg tror, der er det store sprængstof i den, men jeg synes, vi har ventet på den temmelig længe, og jeg synes, at noget sådant kan være et godt diskussionsudgangspunkt for mange af de ændringer, som vi mener bør ske på dette område.

En anden ting, jeg lige har lyst til at nævne til sidst, er den totale accept fra socialdemokratiets side af, at der er et beløb på de krav, der skal stilles til de kommende overenskomstforhandlinger. Jeg vil klart sige fra VS' side, at vi accepterer ikke den lønkagefilosofi, der siger, at vi indsnævrer

bare lønkagen, efterhånden som krisen udvikler sig, efterhånden som der bliver flere og flere arbejdsløse, efterhånden som flere og flere bliver kastet på gaden. Vi accepterer ikke automatisk, at den sum af midler, der er til rådighed til forbedring eller løpning på den udhuling af reallønnen, der er sket i en overenskomstperiode, er fast, naturligvis er den ikke det, den afhænger selvfølgelig af det styrkeforhold, der er til stede på arbejdspladserne og i fagbevægelsen i det hele taget.

Som sagt, VS kan støtte de principper, der er lagt for dette forslag, selv om vi ikke er enige med det i alle detaljer, og vi vil være med til at arbejde for dets gennemførelse såvel her som ude omkring i befolkningen, ude omkring på arbejdspladserne. Jeg mener, at dette forslag sammen med nogle af de andre krav, som jeg var inde på, hænger meget snævert sammen med bekæmpelse af den alt for store arbejdsløshed, vi har.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Jensen) (DKP):

Jeg må sige, det er næsten rørende, så om man er over at blande sig ind i arbejdsmarkedets forhold i en situation, hvor man ikke kan åbne en avis, uden at politikere taler om nødvendigheden af indkomstpolitik, hvor man nedsætter udvalg her i folketinget eller i hvert tilfælde samtaler visse partier imellem for at lægge en indkomstpolitisk ramme om de kommende overenskomstforhandlinger, og hvor det også er ganske klart, at det septemberforlig, der blev indgået, også indeholdt den økonomiske ramme for de kommende overenskomstforhandlinger. Derfor giver jeg ikke så meget for disse udtalelser om, at man ikke vil indblande sig i arbejdsmarkedets forhold.

Vi skal da også erindre os, at den overenskomst, der eksisterer i dag, er vedtaget ved et lovindgreb herinde. Tendensen er den, når der er tale om forbedringer af arbejderens vilkår, ja, så er man angst for at gribe ind, mens man stiller sig anderledes, når det drejer sig om arbejdsgivernes interesser. Så sent som i dag har vi jo haft et forslag til behandling, hvor vi drøftede tilskud fra arbejdsgiveren til arbejdsledelsesforsikringen, hvor alle jo ved, at den forhøjelse, der fandt sted her, ikke var så stor som den for-